

Sygn. akt IV U 160/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2017 roku w Ś.

odwołania **C. S. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej w związku z pogorszeniem stanu zdrowia

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. (...) z dnia (...) sposób, iż przyznaje powodowi C. S. (1) prawo do jednorazowego odszkodowania i jego wypłaty z tytułu choroby zawodowej i zasądza z tego tytułu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. kwotę 8090,00 zł (osiem tysięcy dziewięćdziesiąt złotych), co odpowiada zwiększonemu o 10% uszczerbkowi na zdrowiu;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na rzecz powoda C. S. (1) kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód C. S. (1) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...) odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu podał, że od ostatniego ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 55 % minęły 24 lata i stan jego zdrowia uległ pogorszeniu.

W odpowiedzi na pozew pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 360 zł. W uzasadnieniu podniósł, że pogorszenie stanu zdrowia powoda wskutek choroby zawodowej nie spowodowało zwiększenia doznanego uszczerbku na zdrowiu o 10 punktów procentowych. Ponadto Komisja lekarska ZUS ustaliła procentowy uszczerbek na zdrowiu na 60% i uległ on zwiększeniu w stosunku do uszczerbku określonego w 1993 roku o pięć punktów procentowych.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód C. S. (2) pracował jako górnik dołowy. W 1993 roku stwierdzono u niego chorobę zawodową – pylicę płuc. W związku z tą chorobą przyznano powodowi w tym samym roku 55% uszczerbku na zdrowiu.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej (...) Oddział we W. z dnia (...) roku ustalono 60% stałego uszczerbku na zdrowiu powoda spowodowanego skutkami choroby zawodowej.

Decyzją z dnia (...) (...) Oddział w W. odmówił powodowi prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem stanu zdrowia spowodowanego skutkami choroby zawodowej.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu ,
- opinia biegłego pulmonologa z dnia 2.08.2017r. k. 39-41.

W ocenie pulmonologicznej procentowy uszczerbek na zdrowiu w związku z chorobą zawodową – pylicą płuc u powoda wynosi 65%.

U badanego doszło do progresji zmian radiologicznych pylicy w stosunku do badania poprzedniego i występowania większych zaburzeń wentylacji płuc. Wystąpienie progresji zmian radiologicznych pylicy z upośledzeniem wentylacji przy braku niewydolności oddechowej skutkuje 65% uszczerbkiem na zdrowiu.

Dowód:

- opinia biegłego pulmonologa z dnia 2.08.2017r. i opinia uzupełniająca k. 39-41, 59.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie uznać należy za zasadne.

Powód złożył odwołanie od decyzji wydanej przez organ rentowy w dniu(...), którą odmówiono mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową.

Faktem bezspornym jest, że u powoda w dniu (...) stwierdzono chorobę zawodową – pylice płuc, przy czym orzeczeniem Komisji lekarskiej ZUS z dnia (...) ustalono 60% stały uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany skutkami choroby zawodowej, przy czym odmówiono powodowi prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania z uwagi nie niespełnienie przez powoda warunku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, a mianowicie brak zwiększenia stałego uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem choroby zawodowej o co najmniej 10 punktów procentowych.

Zgodnie z art. 12 ust.2 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz. U. z 2009r. nr 167, poz.1322; jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o kwotę odszkodowania za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie. W wydanych w sprawie opiniach biegły sądowy ustalili iż stały uszczerbek na zdrowiu z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową uległ zwiększeniu i wynosi obecnie 65%. Zdaniem biegłego wystąpienie progresji zmian radiologicznych pylicy z upośledzeniem wentylacji przy braku niewydolności oddechowej skutkuje 65% uszczerbkiem na zdrowiu.

Wydane w sprawie opinie biegłego sądowego są rzetelne oparte na dokumentacji, jak i badaniu, i Sąd podzielił dokonane w nich ustalenia. Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłego, tym bardziej, że wydane opinie przez biegłego sądowego zawierają pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane schorzenia. Biegły sądowy obowiązany jest zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i

obowiązującymi przepisami. Zatem jego pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonych przez biegłego opiniom, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia zmarłego, w odniesieniu do obowiązujących przepisów.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90 (OSP 1991/11/300) stwierdził, iż Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”

Strona pozwana złożyła zastrzeżenia do opinii biegłego. W celu ich wyjaśnienia, Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej. Ponownie na podstawie analizy dokumentacji biegły w całości podtrzymał swoją opinię. Podkreślić należy, iż Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego, opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

W judykaturze zaś podkreśla się, iż zasadnym jest żądanie ewentualnie dodatkowej opinii lekarzy przez sąd tylko wówczas, gdy złożona w sprawie opinia wzbudza jego wątpliwości, a nie dlatego że nie zadowala jednej ze stron (np.: ubezpieczonego) oraz, że w postępowaniu o prawo do świadczeń uzależnionych od ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonego sąd nie ma obowiązku uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych tak długo, aż strona udowodni tezę korzystną dla siebie (wyroki: z dnia 19 marca 1997 r., II UKN 45/97 - OSNAPiUS 1998, Nr 1, poz. 24; z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 391/97 - OSNAPiUS 1998, Nr 20, poz. 612). W niniejszej sprawie brak było podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego gdyż sporządzona dotychczas w sprawie opinia główna i uzupełniająca jest przejrzysta, logiczna i wyczerpująca i w konsekwencji nie wzbudza wątpliwości Sądu i dlatego Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego.

Skoro opinie biegłego sądowego w niniejszej sprawie były jasne i logiczne, Sąd przyjął je za podstawę orzeczenia i tym samym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Wysokość zasądzonego jednorazowego odszkodowania w kwocie 8090 zł. Sąd ustalił posiłkując się ustaleniami biegłego sądowego, który stwierdził u powoda pogorszenie uszczerbku na zdrowiu z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową i ocenił go obecnie w wysokości 65 %. Stosownie do Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2017 roku w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r. kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 809 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z tytułu zwiększenia tego uszczerbku co najmniej o 10 punktów procentowych.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) znajduje oparcie w art. 98 k.p.c w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 2015 r., poz. 1804).